

*Upprätt
genom livet*

Ewa B. Eriksson

Självbiografi

Jag lever ett lugnt liv tillsammans
med min man på Ripsavägen i Örby
Jag cyklar på min motionscykel.
Städar, tvättar och lagar mat.
När eftermiddagen kommer
kryper jag upp i soffan med en god bok
och en stor kopp te.
Jag njuter av vårt hem och lugnet på vår lilla gata.

Jag var ett olyckligt barn
yngst av fyra.
Jag var kort och mörk
och kallades tattarungen.
Jag kan ännu höra ”tattare” ringa i mina öron.
Jag sov i bäddsoffan i köket.
Mamma bråkade med pappa.
Pappa beslutade sig för att flytta
Jag blev ledsen.

Jag var ett busigt barn.
Jag pallade äpplen hos grannen
och tjuvringde till Spångbergs livs.
Jag fick ofta stryk.
Jag satt inlåst i klädskåpet.
Där var mörkt.
Jag var rädd.
Jag fick komma ut när mamma kom hem.

Jag tyckte om att leka med pojkar.

Vi lekte Robin Hood i skogen.
Jag klättrade högt upp i träden
och ramlade ner.
Jag trasade sönder mina byxor
till mammas stora förtret.
Jag klättrade alltid upp i träden.

Jag älskade att sjunga.
Jag sjöng bra.
Jag fick vara med och sjunga i skolkören.
Jag drömde om att få vara lucia
och ha långt hår ljust.
Jag hade mörkt hår
och var pojkklippt.
Mamma bestämde att det var bäst.
Lätt att hålla rent och inga löss.

Jag lever ett lugnt liv
på Ripsavägen i Örby
Dagar som fylls av gympapass och musik
Nu som pensionär och tidsmiljonär.
Njuter jag och min man av varandra
Barnbarnen gör mig ung och glad.
De är kul att ha.
Åren går
Orken sinar
Men jag njuter av lugnet i på vår lilla gata.